ei ſalli ſepärraſt, et ma hoian omma Taewa Issa pole, kenneſt ſinna ei holi.

Mis head woin ma lota ſinno käeſt ſawa, kui jubba 1 Joanneſe ramatus 5 p. 19 ſ. ſinnuſt on kirjotud: „Keik mailm ſeiſab kurjuſes.“ Ja ommeti pead ſa teädma, et kui uſklikude palwed ei jõuaks ette, ſiis ei peaks ſinnul ka ſedda iggapäwaſt leibagi ennam ollema suhho pista! — Uſklikude palwete pärraſt ſeiſad ſa alles, ſeſt muido olleks ſind jubba ammo tulle ja weewliga ärrakautatud, nenda kui ſe Sodoma ja Komorra linnale ſündis, ni pea kui wagga Lot ſeält ſai wälja läinud! —

Ja ſedda pead ſa ka teädma, et ma ſinno armastuſt ei tahha ſada, ſeſt ſinna armastad neid, kes ſinnoga ühhes nõus on, ja minna tahhan ſinno wastane olla ja jäda keige omma elloaia.

Ärra hakka ka mitte mind ähwardama! — Minna ei holi ſeſt ühtegi! — Sinna ei wõi minno peaſt mitte üht ainuſt juukſe karwa ärrakautada. Agga minna wõin ühhe ainſa õhkamiſega omma Issanda pole keik ſo wägge tühjaks tehha! —

Katſu ommeti minnult middagi ärrawõtta: Jummal taſſub mulle rohkeste. Tulle wälja minno meelt kurwastama, Jummal teeb mo ſüddame röõmſaks, et ma Temmale kituſt laulan. Lükka ſinna mind ennese ſeltſiſt wälja, Jummal wõttab mind wasto omma armoſülle.

Kule ſiis weel löppetuſeks, mis ſinnuſt on kirjotatud, et: „Mailma ſõbrus on waen Jummala wasto! Ja kes tahhab mailma ſõbber olla, ſe ſaab Jummala waenlaſeks.“ Jak. 4, 4.
